

LEONARDO DA VINCI VYSLANCIMOBILITY2006

Education and Culture

PŘEDMLUVA

Ute Halley-Block Evropská komise Koordinace mobility Leonardo na Vinci

Uvažovali jste někdy o tom jet jako mladý kuchař na šest měsíců na pracovní stáž do Francie? Nebo jako strojírenský učeň na šest týdnů do Německa? Anebo jako student architektury získat praktické zkušenosti v Polsku? Či se jako kariérní poradce seznámit s poradenstvím ve Finsku? Od roku 2000 poznalo již 280 tisíc osob díky programu Leonardo da Vinci profesní život v jiné evropské zemi.

Není možné zde uvádět všechny tyto zkušenosti, neboť program Leonardo zahrnuje velmi rozmanité cílové skupiny, profese a situace. Ale těch několik příkladů popsaných v této brožuře poskytne určitě dostatečný obraz o tom, jaké zkušenosti mohou být v rámci Leonarda získány a o přínosech těchto zkušeností pro vaši kvalifikaci, perspektivu zaměstnání a pro váš osobní rozvoj.

Je to určitě dobrý start pro vaši profesní dráhu, neboť se při hledání práce v tomto stále více propojeném světě již pravidelně setkáváte s pojmy jako „mobilita“, „flexibilita“ a „zahraniční zkušenosti“ – a to bez ohledu na formu vzdělání či profesní přípravy, kterou jste absolvovali. Grant z programu Leonardo nabízí unikátní příležitost získat praktickou pracovní zkušenost v cizí zemi. Umožní mladým lidem nejen získat nové kompetence a profesní dovednosti, ale také rozvinout schopnost adaptovat se na jiné jazykové, kulturní i profesní prostředí.

Jako učitelé, lektori nebo jiní specialisté na odborné vzdělávání máte možnost si vyměnit zkušenosti s kolegy z jiné evropské země.

Tyto individuální příležitosti ve svém souhrnu mají pozitivní vliv na rozvoj evropského trhu práce. Nadnárodní partnerství, která jsou předpokladem projektů mobility, přispívají k vzájemnému chápání rozdílných vzdělávacích systémů a ke zvyšování jejich transparentnosti těchto systémů. Partneri v projektech se snaží o modernizaci vzdělávacích systémů v Evropě a tím přispívají k realizaci strategie Evropské unie stát se nejkonkurenceschopnější světovou ekonomikou: Lisabonské strategie.

Vyslanci Leonarda! To jsou ti, kteří se nám sami představují na následujících stránkách. Se svými konkrétními osobními i profesními zkušenostmi získanými prostřednictvím programu Leonardo da Vinci se pro vás mohou stát vzory hodnými následování.

NÁRODNÍ AGENTURY

Austria	http://www.leonardodavinci.at/
Belgium	(Flemish) http://www.vl-leonardo.be (French) http://www.fse.be/leonardo/leonardo.cfm (German) joseph.ganser@dgov.be
Bulgaria	http://leonardo.hrdc.bg/
Czech Republic	http://www.nvf.cz/leonardo/
Cyprus	http://www.kepa.gov.cy/
Germany	http://www.na-bibb.de/
Denmark	http://www.ciriusonline.dk
Greece	http://www.ep-katartisi.gr/leonardo/
Estonia	http://www.innove.ee/leonardo
Spain	http://www.mec.es/educa/leonardo
France	http://www.socrates-leonardo.fr
Finland	http://www.leonardodavinci.fi/
Liechtenstein	http://www.leonardodavinci.li
Hungary	http://www.tpf.iif.hu/
Italy	http://www.programmaleonardo.net/
Ireland	http://www.leonardo-ireland.com/
Iceland	http://www.leonardo.is/
Latvia	www.piaa.gov.lv
Luxembourg	http://www.foprogest.lu/
Lithuania	http://www.leonardo.lt/
Malta	www.leonardomalta.com
Netherlands	http://www.leonardodavinci.nl/
Norway	http://www.teknologisk.no/leonardodavinci/
Portugal	www.socleo.pt
Poland	http://www.cofund.org.pl/
Romania	http://www.leonardo.ro/
Slovakia	http://www.saaic.sk/leonardo/
Slovenia	http://www.cmepius.si
Sweden	http://www.programkontoret.se/
United Kingdom	http://www.leonardo.org.uk/
Turkey	http://www.ua.gov.tr/

Reporters

Journalism Department Katholieke Hogeschool Mechelen Belgium

Wouter Bertels

Gijs Brans

Ellen Cooreman

Tim De Weerd

Jeroen Maudens

Philip Mertens

Cristina Quaglia

Arnaud Siroux

Igor Smetanko

Marianne Van den Eijnde

Inge Vonckx

Design

John Moriarty Leargas Ireland

Pre-Production

Sabine Wagner Leonardo Da Vinci National Agency Austria

Erik Roosens Katholieke Hogeschool Mechelen Belgium

Marc De Vlieger Leonardo Da Vinci National Agency Belgium

Judith Bosch Leonardo Da Vinci National Agency Netherlands

Tom Miscioscia Leonardo Da Vinci National Agency United Kingdom

Marja Medved Leonardo Da Vinci National Agency Slovenia

Ute Haller-Block European Commission

NB

Popisy projektů stáží a výměn byly poskytnuty národními agenturami příslušných zemí. Toto kompendium bylo zpracováno a vydáno s podporou Evropské komise a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky. Evropská komise nese odpovědnost za obsah této publikace. Názory zde uvedené nemusí nutně odpovídat jejím stanoviskům.

VYSLANCI

Markus Wasinger Anja Kaivers
Petr Novotný Eegi Saksing Aini
Kaikko Dorianne Saliba Andreia
Alves Pauline Illy Matthias Lex
Ellen Veel Viktoria Balla

2006X21

Jurate Samulionyte Siv Roland
Martina Pečnik Mariusz Zyngier
Javier Sánchez García Christian
Ardelean Sabrina Gill Karel Lemmens
Kate McAuliffe Anda Vaice

“V průběhu studií jsem opravdu viděl velký kus Evropy. Setkávání s lidmi vám otevře oči.“

Markus Wasinger
Tesař

Markus Wasinger rakousko > španělsko

Markusovi Wasingerovi nebylo ještě dvacet, když vyjel v rámci Leonarda s celou svou třídou do Španělska. Líbilo se mu tam tak, že se po skončení školy jako třiaadvacetiletý vydal do zahraničí znovu.

Rozhodl se pro Švédsko, kde pracoval po dobu pěti měsíců v tesařské firmě. Naučil se pracovat se dřevem a zapojil se do celého výrobního procesu zakázek firmy.

Sám většinu zakázek také organizoval. Firma jej přijala s otevřenou náručí a švédská rodina, u níž bydlel, byla také velmi milá.

Pobyt ve Švédsku nebyl jen dobrou zkušeností z hlediska objevování Evropy a poznávání nových lidí, ale též příležitostí pro zlepšení jazykových dovedností. Markus byl ve škole slabý v angličtině a stáž ve Švédsku, kde každý mluví plynně anglicky a kde musel používat angličtinu denně, mu velmi pomohla.

Po návratu ze Švédska se jeho kariéra začala slibně rozvíjet. Vyhral výběrové řízení na návrh a zhotovení nábytku pro novou soudní síň v Sarajevu, kde strávil tam během loňského léta dva měsíce.

Nyní studuje na vysoké škole ve Villachu design a technologii dřeva. Letos v červnu studium ukončí a získá akademický titul inženýr.

Petr Novotný

česká republika > francie

„Jako malý kluk z vesnice v severních Čechách jsem pracoval v autodílně mého otce a ani mě nenapadlo jet do zahraničí“. Petr však do zahraničí jel. Vybral si Francii. „Otec mě v tom podporoval, neboť chtěl, aby se naše dílna specializovala na opravy Peugeotů.“

V Concarneau (Bretaň) dostával příkazy od nového šéfa. „Pracoval jsem hned jako automechanik a elektromechanik. Z domova jsem byl zvyklý dělat všechny typy oprav a brzy mi šéf svěřil práce, jako dělali ostatní. Byl jsem jediný „universální“ pracovník neboť ostatní zaměstnanci byli specializovaní jen na určité druhy oprav.“

Petr rád zvládal nové úkoly. „Nejzajímavější a nejobtížnější bylo zvládnout práci s diagnostickým zařízením. Abych pochopil, jak funguje, musel jsem hledat výrazy v technickém slovníku, který byl zastaralý. Naštěstí se kolega při instruktáži snažil používat výrazy, které jsem pak ve slovníku našel.“

Nejvíce Petra překvapily rozdíly mezi oběma zeměmi v pracovních zvyklostech. „Rozdíl byl v přístupu k práci v dílně. Také byla odlišná celková atmosféra, i v soukromém životě. Každý byl ochoten druhému pomoci, poradit. Vše probíhalo s úsměvem a beze stresu.“

Také si všiml určitých méně společenských zvyků. „Na druhé straně pracovníci dílny neudržovali žádné mimopracovní vztahy. Nevěděli ani, kde kolegové bydlí. Neznali svá soukromá telefonní čísla. Také pracovní doba se velmi přísně dodržovala. V půl páté všichni přestali pracovat, zatímco u

„Rozdíl byl v přístupu k práci v dílně a také v celkové atmosféře ve všedním životě.“

Petr Novotný

nás je v servisech obvyklá práce přesčas.“

Petr se ale nevěnoval jen práci. Také se dostal do kontaktu s druhou stránkou života ve Francii, francouzskými ženami. „Na začátku

pobytu jsem se snažil oslovit dívku pracující u pokladny v supermarketu. Řekl jsem jí: „Máte krásné modré oči“. Dívka zdvihla hlavu, podívala se na mě a já zjistil, že má oči černé. Nevěděl jsem, jak se řekne „černý“, a už jsem pak nikdy nenašel odvahu na ni promluvit.“

„Není tak velký rozdíl mezi těmi zeměmi, jak se někteří lidé domnívají.“

Anja Kaivers

Anja Kaivers belgie>irsko

Sedmnáctiletá Anja byla vybrána, aby jela na stáž do Irska. Měla tam možnost pracovat v oblasti cestovního ruchu. Práce zahrnovala telefonování, jednání se zákazníky a zanášení objednávek do počítače.

„Když jsem přijela do Irska, všichni byli překvapeni, že hovořím jejich jazykem. Také se divili, že jsem měla odvahu jet do zahraničí a tři týdny tam pracovat.“ Anje se nezdálo, že by se Irsko příliš lišilo od Belgie. Největší rozdíl, který shledala, byla irská pohostinnost a ochota okamžitě pomoci, pokud má někdo problém.

„Zvlášť legrační byla tendence Irů za vše se omlouvat. V Belgii jsou lidé konzervativnější.“

V Cork City Challenge musela telefonovat mnoha lidem podle seznamu, který dostala, a vést s nimi interview. „Měla jsem volat jednu firmu a mluvit s Lisou Summer. Žena ve firmě zvedla sluchátko a uctivě se zeptala, co si přeji. Zeptala jsem se, zda mohu mluvit s Lisou Summer. Žena odpověděla, že asi potřebuji mluvit s někým jiným. Trvala jsem na svém a žádala ji, aby mi Lisu Summer předala. Po pětiminutovém dohadování se mě zeptala, jestli náhodou nechci mluvit s Lisou Winter. Počítačový program, v němž byl vytvořen ten seznam musel udělat chybu a zaměnit slova zima a léto.“

„Získala jsem cenné zkušenosti ve třech pracovních prostředích. Jako pracovnice s mládeží jsem získala, ale i šířila, povědomí o kultuře, vzdělávání, jazyku a každodenním životě v Řecku a Estonsku.“

Eegi Saksing

Eegi Saksing estonsko>řecko

Pětadvacetiletá estonská pracovnice s mládeží jela do Řecka na devítitýdenní stáž. „Jela jsem do zahraničí proto, abych si rozšířila obzory a získala v rámci jiné kultury nové zkušenosti pro práci s dětmi a mládeží. V Řecku jsem pracovala ve třech organizacích: v kanceláři organizace „Děti v akci“, v centru péče o hendikepované osoby a ve středisku tvůrčích aktivit pro děti a dospělé.“

„Získala jsem cenné zkušenosti ve všech třech pracovních prostředích. Jako pracovnice s mládeží jsem získala, ale i šířila, povědomí o kultuře, vzdělávání, jazyku a každodenním životě v Řecku a Estonsku. Učitelé z organizace „Děti v akci“ mě naučili, že nejlepší lékař je úsměv.“

„Příležitost pracovat s hendikepovanými v Řecku podpořila můj záměr začít se stejnou aktivitou zde v Estonsku. Nyní navštěvuji s několika dalšími dobrovolníky nemocnice, organizace pro hendikepované a domovy pro sirotky a realizuji s nimi kreativní činnosti, které jim přináší radost.“

Pobyt v Řecku však kladl na Eegi také značné nároky. „Jsou velké rozdíly mezi Řeckem a mou zemí. Na prvním místě je to počasí. Projevuje se v každodenním životě v pracovní mentalitě, siestě a stravovacích zvycích. V poledne, kdy je slunce nejvýše, se vše zcela zastaví, obchody se zavřou a každý jde domů se najíst a odpočinout. V Estonsku může jen jedna věc způsobit, že lidé nepracují, a to je husté sněžení. A pak samozřejmě státní svátky.“

„Největší potíže jsem ale měla s chápáním času. Řekli mi například, že v pět hodin začne důležité jednání. Běžela jsem domů, osprchovala se, najedla, převlékla a celá udýchaná byla přesně v pět hodin na místě. Všichni ostatní, včetně osoby, která všechny upozorňovala na včasný příchod, klidně dorazili o hodinu později. Opravdu mi dost dlouho trvalo tomuto životnímu stylu přivyknout, ale i tak byla pro mě práce v zahraničí obrovská zkušenost.“

Aini Kaikko finsko>rakousko

Na podzim roku 2003 se Aini Kaikko vydala se spolužačkou na šestitýdenní stáž do Vídně. Tyto dvě kulturní vyslankyně si sebou vzaly tmavý žitný chléb a moruškový džem, aby tyto finské delikatesy předaly svým rakouským hostitelům. Po příjezdu do Vídně zjistily, že své dárky, kromě dvou sklenic džemu, zapoměly na letišti.

Aini si vybrala Rakousko pro jeho vynikající pověst v pečení cukrovinek. Ve Vídni pracovala v kavárně Demel. Zvolila ji proto, že je respektovanou tradiční kavárnou a pekárnou. Ve firmě byla velmi dobře přijata. Počáteční úkoly byly lehké, ale když prokázala své dovednosti, dostávala odpovědnější práci.

Rakouská pracovní kultura byla v některých ohledech odlišná od toho, na co byla Aini zvyklá ve Finsku. Musela se například naučit rakouský způsob oslovování starších kolegů. „Ve Finsku můžete svého nadřízeného oslovit křestním jménem, zatímco v Rakousku je to věc zcela neslýchaná.“

Další rozdíly byly v používání surovin.

„Noc, kdy probíhalo finále písňové soutěže Eurovise, jsem byla v ubytována s ostatními zahraničními studenty. Atmosféra byla úžasná, každý fandil reprezentantům své země.“

Aini Kaikko

Další rozdíly byly v používání surovin. „Vysoká kvalita rakouských cukrovinek je založena na vysoce kvalitních surovinách.“

Ve Finsku například jen málo cukrářů ví, jak se vaří vanilkový krém z vaječných žloutků, protože se připravuje z prášku smícháním s vodou. Možná by ani nebyla taková znalost využitelná v zemi, kde je tra-

Jednou z věcí, které se Aini nejvíce líbily, bylo finále písňového festivalu Eurovise. Byla ubytována s jinými zahraničními studenty. Atmosféra byla fantastická, všichni fandili reprezentantům své země.

Po návratu domů dokončila Aini školu a vrátila se do Rakouska. Požádala u Demela o práci, získala ji a prožila v Rakousku celý rok.

Pauline Illy francie-irsko

„Mým první cílem bylo zlepšit si angličtinu a setkat se s lidmi s odlišným životním způsobem. Chtěla jsem také poznat prostředí jiné firmy a získat nové impulsy a nápady, které bych využila po návratu domů.“

Po příjezdu jsem nedostala žádný určitý úkol. Po dvou týdnech v provozním oddělení jsem organizaci znala už dost dobře. Také jsem ovládla prostředky používané k organizaci právních služeb. Promluvila jsem si s tutorem a požádala ho o práci na dalších úkolech.“

„Začala jsem se zabývat vážením a měřením velkých balíků, které neprocházely před transportem kontrolou. Vytvořila jsem nový program, který počítal navýšení příjmů, které vyplývalo z mých měření. Umožnila jsem firmě získat takové příjmy, že mě požádali, abych vyškolila pracovníky dvou dalších dep v zemi.“

„První odlišnost, které si v Irsku všimnete, ale brzy se jí přizpůsobíte, je jízda po levé straně. Irové mají také na všechno dost času. I když jsou s prací ve skluzu, nebo jí mají hodně, vždy si najdou pár minut, aby s vámi promluvili a dali si s vámi kávu nebo čaj. Ale stejně jako u nás si hodně stěžují a mají rádi jídlo. Pro Francouze není těžké se v Irsku cítit jako doma.“

Illy se setkávala se s řidiči, kteří pracovali pro depo TNT v Dublinu. Bylo dost těžké jim rozumět, protože mluvili rychle a se silným přízvukem, ale nakonec nimi komunikovala docela dobře. „Po měsíci na mě jeden z nich promluvil perfektní francouzštinou a řekl, že jeho matka byla Francouzka, a že mi to schválně neřekl, aby vyzkoušel mou angličtinu. Nakonec jsme se spřátelili.“

„Stáž v zahraničí vám pomůže v následném hledání zaměstnání, ale to není to nejdůležitější. Absolvujete-li pár pobytů v zahraničí, rozvinete daleko více svou osobnost, než když zůstáváte doma. Mně osobně to ovlivnilo v tom, že jsem teď trpělivější a tolerantnější. A také jsem získala hodně přátel.“

„Mě osobně to ovlivnilo v tom, že jsem teď trpělivější a tolerantnější. A také jsem získala hodně přátel.“

Pauline Illy

Matthias Lex německo>rakousko

Matthias Lex (21 let) se připravuje na mnichovském letišti na profesi mechatronik. Vyjel na tři týdny do Rakouska, aby získal zahraniční zkušenosti na vídeňském letišti.

„Připadalo mi velmi zajímavé strávit tři týdny v jiné evropské letištní společnosti, poznat jiné pracovní metody, setkat se s rakouskými kolegy a přitom nebýt ve Vídni déle, než trvá obvyklá návštěva města. Kromě toho mi přišlo bezva jet na stáž a zakusit rakouský způsob života.“

Stáž byla kombinací práce a volnočasových aktivit. Zahrnovala praxi na vídeňském letišti v normální pracovní době rakouských kolegů a potom kulturní program s návštěvami nejzajímavějších částí Vídně a okolí.

„Jelikož je vídeňské letiště menší než mnichovské, pracovní atmosféra tu byla přátelštější.“

„Pobyt ve Vídni byl velmi příjemný a přínosný také proto, že jsem zde potkal hodně milých lidí. Většina lidí si myslí, že rakouská a bavorská kultura jsou stejné. Bylo tedy pro mě velmi zajímavé si všimnout jemných odlišností jako je například rozdílné životní tempo.“

„Největším kulturním zážitkem pro mě ovšem byla vídeňská kavárna. U nás je teď velice módní, dát si uprostřed rumraje v americkém baru slabou kávu a vypít ji vestoje či v chůzi. Bylo proto pro mě moc příjemné dělat to jako Rakušané: Ti by si v žádném případě nedali nějakou mizernou filtrovanou kávu. Věnují čas výběru kávy z různých speciálních druhů, objednají si k ní

některý z vynikajících dortů a přečtou si přitom v klidu noviny.“

„V kantýně na letišti jsem zažil veselou příhodu. Objednal jsem si tam párek, kterému v Německu říkáme vídeňský. Paní o okénka na mě nechápavě pohlédla a řekla, že neví, co myslím, a jestli jsem snad neměl na mysli frankfurtský párek!“

„Pobyt v zahraničí neznamená jen to, že poznáte nějakou jinou firmu a jinou kulturu, ale umožní vám nový pohled na práci ve vlastní firmě a také nový pohled na vlastní kulturu.“

Ellen Veel

nizozemí > rakousko

„Mezinárodní zkušenosti podstatně zvýšily moje šance na zaměstnání.“

Ellen Veel

„Studijní obor biomedicína je velmi mezinárodní. Mezi jednotlivými vědci, laboratořemi a instituty probíhá intenzivní mezinárodní spolupráce“, říká nadšeně Ellen.

Ellen je holandská studentka biomedicíny, která jela na stáž do Rakouska, aby ukončila poslední rok bakalářského studia.

„Pro vědce je obvyklé jet na pár let do ciziny, aby si například udělali doktorát. Tak jsem si řekla, že si výrazně zvýším šance na dobré zaměstnání, když získám mezinárodní zkušenosti už jako studentka.“

„Během stáže jsem se hodně naučila, jak v oblasti profesní, tak v oblasti komunikace. Hodně kolegů v oddělení imunologie, kde jsem pracovala, bylo ze zahraničí. Pracovala jsem s vědci z Kolumbie, Řecka, Indonésie, Rumunska a samozřejmě i z Rakouska. Bylo zajímavé pracovat a

komunikovat s lidmi z tak odlišných zemí a vědeckých prostředí.

Pokud plánujete mezinárodní kariéru jako já, je velmi důležité mít schopnost komunikovat s lidmi z celého světa.“

„Chce-li se člověk stát dobrým vědcem, měl by mít zkušenost s různými technikami a postupy. V tomto rakouském institutu jsme měla příležitost si zlepšit praktické dovednosti a naučit se nové postupy. Většina z nich se široce používá v laboratorním výzkumu. Měla jsem štěstí, že jsem se mohla účastnit laboratorních kurzů, které jsou součástí PhD programu na lékařské fakultě v Innsbrucku.“

„Má hostitelská země se moc nelišila od Holandska. Kromě jazyka a možností pro zimní sporty byly rozdíly minimální. Jediný rozdíl jsem pozorovala v pracovní oblasti, v níž

jsou Rakušané formálnější.

V Holandsku je odstup mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem menší, a také méně často používáme tituly. Nepocítovala jsem to však jako něco negativního, jen jako menší odlišnost v mentalitě.“

„Myslím, že v každé práci i ve studiu, je obrovskou výhodou, když máte zahraniční zkušenost. Je to důkazem toho, že jste samostatní a nebojíte se nových příležitostí. Jet na stáž v průběhu studia je úžasná příležitost. Jste ještě volní a otevření vůči své budoucí kariéře a nemáte moc co ztratit. A je to také moc dobré pro váš osobní rozvoj. Opravdu vás posílí, když to v cizí zemi sami bez pomoci zvládnete. Každému, kdo uvažuje o stáži v zahraničí, bych chtěla poradit, aby ten krok udělal. Je to jedinečná zkušenost, kterou bych nikdy nechtěla propást!“

Viktorija Balla maďarsko > velká británie

„Bylo to velmi užitečné, ale zároveň dost těžké, neboť jsem se tam cítila opravdu jako cizinec. Vedoucí měli co dělat, aby mě do skupiny integrovali. Hodně jsem se ale naučila v oblasti práce pro místní kluby mládeže a tak nakonec pozitivita převážila nad negativy. Také jsem si nyní jista, že si už britská mládež nebude plést slovo Maďarsko s výrazem pro pocit hladu.“

„Poznala jsem, že práce s mládeží je v Británii daleko více organizovaná než v Maďarsku. Každé hrabství má svůj rozpočet na kluby mládeže a má placené pracovníky s mládeží.“

V Maďarsku máme ještě co dělat, abychom dosáhli úrovně, která je v Británii nyní. Na druhé straně jsem ale měla pocit, že bychom u nás, díky našemu neziskovému duchu, vyřešili problémy snadněji než Britové se svými striktními pravidly.“

místní komunitu. Měli jsme štěstí, že jsme mohli sledovat volby do tohoto parlamentu a dokonce se účastnit akce pro zvolené poslance na britském Severozápadě. Bylo to školení v přírodě zahrnující i budování týmu, kde účastníci získali spoustu informací o mládežnickém parlamentu a praktické dovednosti v přednášení, reprezentování zájmů apod.“

Během těch 15 týdnů měla Viktorija hodně veselých i podivných příhod, ale tuhle má nejradši. „Byli jsme ubytováni v domě se dvěma apartmány (bydleli jsme v přízemí), který patřil k sociálnímu centru. Po měsíci pobytu nám zaměstnanci řekli, že se v celém centru bude malovat, a že předtím přijdou opraváři na kontrolu pokojů. Následující tři víkendy jsme měli dosti zvláštní návštěvy. Nejdříve přijel požární technik a vyměnil hasičský přístroj.“

Následující víkend přišel elektrikář, který kontroloval poplašné zařízení umístěné shodou okolností vedle mé postele. Byl dosti hrubý. Vešel bez zaklepání a položil špinavou brašnu na mou postel. Když práci dodělal, bez pozdravu odešel a ani nezavřel dveře. Byl to jediný protivný člověk, s nímž jsme se v Británii setkala. Žertovali jsme, že to byl možná imigrant.“

„Nejlepší byl ovšem ten třetí. Také to byl elektrikář, který kontroloval veškerá elektrická zařízení v bytě, lepil na ně papírky nebo je označoval kroužky. Komické bylo, že nalepil ty kroužky a papírky i na můj vlasový fén a na můj laptop. Pokud si tyto mé věci zapsal do inventurního seznamu, bude mít v příštím roce velký problém.“

„Mezi Irskem a Finskem jsou v péči o děti dosti velké rozdíly. Finský přístup ke vzdělání poskytuje žákům větší autonomii.“

Kate McAuliffe
sociální pracovníce

Kate McAuliffe irsko>finsko

Kate McAuliffe se v roce 2001 rozhodla vyměnit deštivé Irsko za sněhobílou Finsko. „Bylo dvacet pět stupňů pod nulou a všude ležel sníh. Podnebí bylo velmi drsné, ale pro Finy nebyl problém jezdit autem i v těch nejnáročnějších podmínkách“.

„Mezi Irskem a Finskem jsou v péči o děti dosti velké rozdíly. Finský přístup ke vzdělání poskytuje žákům větší autonomii. Záviděli jsme Finům větší využívání technologií v oblasti vzdělávání a odborné přípravy a byli jsme též překvapeni úrovní integrace příslušníků jiných národností do finského systému odborného vzdělávání. Domníváme se, že podobný přístup by byl realizovatelný i v Irsku. Měli jsme také možnost sledovat mimoškolní aktivity v klubech postavených speciálně pro tento účel, viděli jsme i parky a veřejná kulturní zařízení určená pro mládež. Ocenili jsme finskou koncepci, kdy je kvalitní péče o děti součástí širšího spektra péče o rodinu.“

Jako tutor ze sekce péče o děti Cork College of Commerce jela Kate do Finska navštívit dvě partnerské organizace v Turku. „Zajímala mě integrace znevýhodněných dětí“. V této oblasti jsou Finové zvláště dobří. „V Espoo jsme sledovali výuku a hodnocení studentů a navštívili jsme také praxe. Zajímavý byl kurs, který měl připravit cizince pro následné odborné vzdělávání - zvláště když jsme měli možnost navštívit vyučování a vidět tu velkou jazykovou rozmanitost. Pro kulturní integraci jsou takové kurzy nezbytné. Studenti musí znát jazyk země, která je přijala.“

Irsko a Finsko se neliší jen přístupem ke vzdělávání. „Podmínky pro jízdu se mi zdály krajně nepříznivé, ale hostitelé nás přesto vozili autem na místa stáží. Nebyla to jízda, ale klouzání. Sedala jsem si vždy na zadní sedadlo, kde jsem se cítila bezpečněji.“

Anda Vaice jela do Německa poznat něco, co je v její zemi prakticky neznámé. „Chtěla jsem se seznámit s koncepcí „spravedlivého obchodu“ (Fair Trade), který je pro 99,9% lotyšské populace něčím zcela novým.“ I pro Andu to byla úplně nová věc. „Jela jsem, abych se podílela svými nápady a entuziasmem na činnosti Síť evropských světových obchodů (NEWS!) a využila přitom mé pětileté zkušenosti z práce v občanských organizacích.“

„Pracovala jsem v ústřední kanceláři NEWS! v sekci vztahů s veřejností, které jsou pro tuto organizaci velmi důležité. Pracovala jsem na aktualizaci webových stránek, sbírala informace, komunikovala se členy NEWS! apod. Spolu s kolegy v Británii, Itálii, Německu a Rakousku jsem se účastnila brainstormingu a plánování propagační kampaně na téma dětské práce.“

Nebyla jedinou novou tvář v kanceláři. „Jelikož se ústředí nedávno přestěhovalo z Bruselu do Mainzu, nikdo město pořádně neznal. Byli tam tři zaměstnanci, kteří právě nastoupili, aby pracovali na nových projektech. Během léta k nám přibyli dva další stážisté.“ Seznámení bylo rychlé. „Sblížily nás praktické pra-

„Během mého pobytu jsme zažila úžasný týmový duch. My jsme spolu nejen pracovali, ale také cestovali, obědvali, večereli a také poznávali město.“

Anda Vaice

covní záležitosti včetně úklidu kanceláří. Týmový duch se rychle rozvinul, spolu jsme pracovali, cestovali, obědvali, večereli a poznávali město...“

Pro Andu nebylo Německo zcela neznámou zemí. „Už jsem Německem projížděla a také jsem pravidelně jezdila do Berlína na schůzky Světové vzdělávací sítě mladých Evropanů (GLEN). Takže žádá překvapení. Také mi pomohlo, že jsme se učila 11 let němčinu.“

V Německu se Anda setkala s dalšími cizinci. „Pár dní po mém

příjezdu jsem na Gutenbergově knižním veletrhu potkala jednoho Poláka. Chvilku jsme si povídali a já jsem se mimo jiné zmínila, že mi tu chybí moje kolo. Nabídl se, že mi kolo půjčí. Mohla jsem si pak užívat vyjížděk podle Rýna provoněných vůní javorového listí. Po několika schůzkách se Roman vyjádřil, že by se mnou chtěl chodit. Já jsem ale zájem neměla, atmosféra houstla a já najednou slyším, jak šeptám: to budeš chtít zpátky to kolo, vid'? Ale nechtěl, dál jsme se setkávali, hráli ping-pong nebo chodili do botanické zahrady já jsem díky jeho kolu v Mainzu poznala mnoho míst.“

Anda Vaice
lotyšsko>německo

Jurate Samulionyte

litva>česká republika

„Filmování má široký mezinárodní rozměr. Proto jsem chtěla získat mezinárodní zkušenosti.“

Jurate Samulionyte / produkční

„Filmování má široký mezinárodní rozměr. Proto jsem chtěla získat mezinárodní zkušenosti“, říká Jurate. Jurate Samulionyte je 22 letá litevská studentka filmové školy. Byla 14 týdnů na stáži v České republice.

„Pracovala jsem v North American Pictures, kde jsem měla možnost poznat všechny stránky filmové tvorby. Nejprve jsem se seznamovala se staršími scénáři a různými rozpočty, abych věděla, jaké jsou náklady v České republice. Též jsem shlédla několik filmů produkovaných touto společností a režírovaných mým mentorem Lloydem Simandlem.“

„Lloyd Simandl mi nabídl, abych dělala asistentku produkce při natáčení jeho nového filmu Hunt for the Devil. Pod jeho vedením jsem zpracovala rozpočet tohoto filmu pro produkci. Také jsme se naučila pracovat s nejnovějšími programy pro filmové a natáčecí plány.“

„Během mé stáže u North American Pictures jsem se snažila dozvědět co možná nejvíce o

dobře fungujícím filmovém byznysu. Během těch 14 týdnů jsme dělala různé práce. Umožnili mi zakusit všechny stránky přípravy filmu. Začínala jsem jako asistentka režiséra, pak jsem dělala skriptku a nakonec asistentku produkce. Tak jsem poznala náplň práce a odpovědnosti všech členů štábu. Ale nejcennější radu jsem dostala od mého mentora. Je to teorie „plánu B“. Vždy si pro každou situaci připrav alternativní řešení!“

„Stáž byla nakonec velmi úspěšná, vyzkoušela jsem si své teoretické znalosti v praxi. Občas jsem měla sice potíže s jazykem, ale to je normální že? Největší dojem na mě udělala neformální přátelská pracovní atmosféra a laskavost mých kolegů. Mohla jsem vždy během dne očekávat pomocnou ruku, povzbuzení a pak uvolňující popovídání nebo dokonce o víkendu večeri.“

Dorianne Saliba malta > velká británie

„Neočekávala jsem nic zvláštního. Prostě jsem jen doufala, že to bude báječné, což také bylo. Pracovali jsme tvrdě, ale přitom jsme se také bavili. Nebyl na nás vyvíjen žádný tlak.“

„Navštěvovali jsme Park Lane College v Leedsu, kde jsem absolvovala trénink zaměřený převážně na černobílý film. Také jsme experimentovali se stopami.“

„Bylo to moc pěkné. Připadala jsem si jako soukromý detektiv vyrábějící důkazy.“

Práce v černé komoře byla nezvyklá a vzrušující. Fakt, že my na našem institutu na Maltě nemáme fotografické vybavení, je však ještě zajímavější.“

„Především jsme poznala, že není lehké s někým 24 hodin žít. Bydlela

jsem ve stejném domě s nejlepší přítelkyní. Na Maltě se od sebe neodtrhneme. Ale když žijete pod jednou střechou, musíte se naučit akceptovat různé nevýhody. A také žijete v domě cizinců s hostitelskou rodinou a pracujete se studenty z různých kultur. Naučila jsem se být racionálnější, skromnější, ochotná a více nezávislá, naučila jsem se abecedu života.“

„Bylo nás šest, dva „mladí muži“ a čtyři „krásné ženy“, byli jsme přibližně stejně staří. Reakce byly různé. Některým chyběla rodina a domácí jídlo, jiným milovaná osoba a někteří si to chtěli jen užívat! Všichni ale byli vděční, že tam mohli být. Ještě dnes ve škole po čtyřech měsících slyším své tehdejší spolužáky vyprávět anekdoty. Musím přiznat, že to byla opravdu zkušenost.“

„Kdybych měla tuto zkušenost popsat třemi slovy, řekla bych Bibidi, Bobidi, Boo. V angličtině: vzdělávací, nezapomenutelné a zábavné.“

Siv Roland norsko>itálie

„O programu Leonardo jsme se dozvěděli čirou náhodou a pak jsme se zúčastnili informačního semináře. Nejprve jsme chtěli vyslat studenty na stáž, ale to se nám nepodařilo. Pak jsme zjistili, že program umožňuje též výjezdy učitelů a poradců. To nás zaujalo, protože pro oblast výuky hudební historie, opery a ranné renesanční hudby je velmi důležité mít přehled o vzdělávání profesionálních hudebníků v Itálii a poznat italský jazyk a kulturu.“

„Pobyt v Itálii trval dva týdny. Program zahrnoval kurs italštiny (4 hodiny denně) a kulturní a hudební exkurze ve formě návštěv oper a koncertů. V italštině jsme dospěli na slušnou úroveň začátečníka, což nám po návratu do Osla umožnilo začít učit naše studenty italskou fonetiku. Já a někteří mí kolegové od té doby chodíme do kurzu italštiny.“

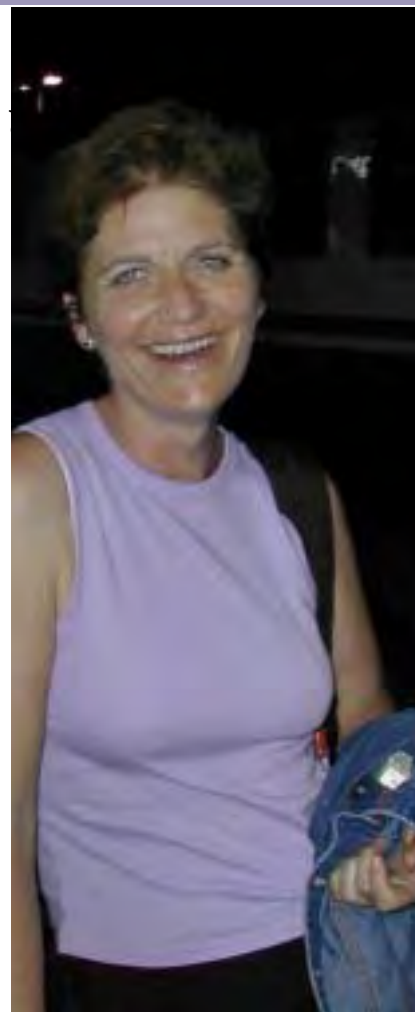
„Mezi Norskem a Itálií jsou určité kulturní rozdíly v chápání času. Na jednu stranu bylo vše hektické a stresující, na druhou stranu se zdálo, že času má každý dost. Také italské stravovací zvyky se liší od toho, na co jsme zvyklí. Zatímco my jíme všechny složky v jednom jídle, Italové je oddělují do malých porcí a jí je odděleně. Samozřejmě jsme zjistili velké rozdíly i v představeních, která jsme navštívili. Italská

opera je režírovaná velmi odlišně, je pompéznější a rigidnější. Nicméně pro nás umělce bylo prolínání starých a moderních přístupů velmi inspirativní.“

Veselých příhod bylo hodně. Jedna však opravdu stála za to. „Naši hostitelé nám pomohli najít v Římě ubytování v soukromí. Dvě starší kolegyně spolu bydlely ve velkém a luxusním bytě. Po několika dnech si stěžovaly, že je v bytě velmi rušno, ve dne v noci přicházeli a odcházeli cizí lidé. Jedna z kolegyně vyprávěla, že z vedlejší místnosti bylo slyšet velmi podivné zvuky a pak našla ve své skříni 15 párů lodiček na velice vysokých podpatcích.“

Když pak vícekrát kolegyně zahlédly ženy v negligé a ve spodním prádle, začaly si uvědomovat, že majitel bytu nepronajímá pouze pokoje a začaly se bát. Když své podezření sdělily koordinátorovi v naší partnerské škole, byly ihned přemístěny do hotelu, který škola sama uhradila. Škola se za tento incident velmi omlouvala, ale my jsme se nakonec moc smáli tomu, že norské učitelky spaly několik nocí v italském bordelu!“

„Pobyt v Itálii byl pro nás velmi cenný, neboť jsme získali nové zkušenosti a profesní dovednosti v rámci odlišného kulturního prostředí. Po těch několika letech tvrdé práce jsme kurs italštiny pocít'ovali

Mariusz Zyngier polsko>holandsko

Marius Zyngier opustil na dva týdny své studenty, přátele a rodinu a vydal se do Holandska na výměnu zkušeností.

„Mezinárodní spolupráce v odborném vzdělávání byla vždy mou vášní.“ V roce 2004 Marius zorganizoval pro studenty střední elektrotechnické školy v rámci Leoparda 4 týdenní stáže v elektrotechnických firmách. S partnery přitom naplánovali projekt výměny zkušeností pro učitele. „Uvědomili jsme si, že nejlepší způsob získání znalostí je aktivní poznávání osvědčené praxe.“

„Hlavní cílem projektu byl rozvoj individuálních dovedností účastníků v oblasti vzdělávání a hodnocení studentů na středoškolské úrovni. Byl zaměřen na verifikaci dovedností polských účastníků ve vztahu k holandským učitelům a examinátorům.“

Během pobytu v Holandsku se Marius seznámil s holandským systémem odborného vzdělávání, který zahrnuje i celoživotní vzdělávání včetně vzdělávání lidí po úrazech a jejich návratu do pracovního procesu. Také získal přehled o nových metodách výuky a přivezl si vzdělávací materiály a jiné podklady vztahující se k jeho práci. „Zlepšil jsem si slovní zásobu co do technických termínů a terminologii používanou ve výuce elektroniky.“

„Reakce mých kolegů, kteří byli účastníky programu, byla velmi pozitivní. Podíleli se aktivně na přípravě a realizaci projektu, vyúčtování výdajů a na šíření výsledků.“

Dle Maria je Holandsko zemí s rozvinutým systémem odborného vzdělávání. „Vstup absolventů odborných škol na trh práce je dokonale připravován a je pak téměř přirozený.“

„Projekt Leonardo da Vinci se stal nejdůležitější složkou mé profesionální dráhy.“

Petr Novotný

Velmi oceňuje úzkou spolupráci mezi elektrotechnickými firmami a odbornými školami.

Mario zdůrazňuje, že na odborný trénink do zahraničí by měl jet každý. „Projekt Leonardo da Vinci se stal nejdůležitější složkou mé profesionální dráhy. Také byl významnou součástí

mého života. Prostě vás to vtáhne.“ Každý nový nápad mu působí bezesné noci a svíravý pocit v hrdle jako před zkouškou. „Naposled jsem se tak cítil, když jsem se zamiloval do své ženy. Prostě se stáváte na Leonardu závislími a neexistuje způsob, jak se vyléčit.“

Martina Pečnik

slovensko>rakousko

Když vejdete do malého dřevěného domu Martiny Pečnik na úpatí kopce v pohoří Kamniško-Savinjske Alpe je jasné, že jste v příbytku milovníka hor a přírody. Na stěně visí diplom za výstup na nejvyšší horu Rakouska Grossglockner. Martina má též mnoho dalších upomínek na horské či jiné expedice, jichž se zúčastnila.

Po absolvování oboru geografie na vysoké škole v Lublani, hledala tato nadšená horolezkyně práci, která by byla spojena s péčí o přírodu v chráněných oblastech. Zdálo se však, že takovou práci ve Slovinsku nesežene. Věrna svému snu začala hledat v zahraničí. Zároveň se dozvěděla o existenci programu Leonardo da Vinci, který ji tak zaujal, že začala připravovat projekt.

Za čtyři měsíce měla už stáž dobře připravenou. Zaměřila ji na ochranu alpské přírody a management. Najít konkrétní umístění ale nebylo lehké. „Získala jsem kontakt na pracovníka v Hohe Tauern a zavolala jsem ho. Řekl mi, abych napsala žádost a v ní projekt popsala. To jsem udělala a marně měsíc čekala na reakci. Jelikož jsem v té době byla na geografickém táboře v Rakousku, rozhodla jsem se pro osobní návštěvu. Následující ráno jsem stále neohlášená před jeho kancelář s prosbou o přijetí a o vysvětlení. Byl velice

překvapen, ale okamžitě šel k šéfovi, který se poté rozhodl mě na stáž přijmout.“

„Myslet více „evropsky“ je to nejdůležitější, co jsem se během těch 10 měsíců v zahraničí naučila. Také jsem pochopila, že učit se novému má být partnerství a ne soutěžení. To je něco, co si hodně lidí ve Slovinsku neuvědomuje. Na „bažanty“ se dívají jako na své konkurenty, ne partnery.“

Pokud by bylo po jejím, stáž v zahraničí by musel absolvovat každý. Je přesvědčena, že je třeba si stále doplňovat znalosti, neboť žijeme v době, kdy se vše velmi rychle mění. Jediný způsob, jak toho dosáhnout, je jet do zahraničí, setkávat se s partnery, s lidmi, s nimiž pak udržujete kontakt a od nichž se učíte (také prostřednictvím práce). Jak říká: „Učit se spojovat, o tom to je.“

Javier Sánchez García španělsko > belgie

Javier Barcala jel do zahraničí, aby ještě před ukončením studia získal zahraniční zkušenosti. „Nějakou dobu jsem v Madridu už pracoval a byl jsem ve svém oboru (žurnalistika) docela známý. Něco mi však stále chybělo a cítil jsem limity v práci. Pak jsem pochopil, že potřebuji zažít odlišné kulturní prostředí, získat nové zkušenosti a zlepšit si jazykové znalosti.“

Javier se podílel na vývoji projektu, na kterém stále ještě pracuje. „Rozvíjel jsem myšlenku módní linie pro dobročinný projekt Designěří proti AIDS (www.designersagainstaids.com). Pracoval jsem jako kreativní partner na propagaci značky DAA, hlavně jsem ale získával známé designéry, aby se na projektu podíleli. Kdysi jsem pracoval

v tiskové propagaci ve světě módy a tak jsem původní ideu a výsledky uplatňoval na mezinárodní úrovni.“

„V Belgii je vysoká kulturní úroveň“, vysvětluje Javier rozdíly mezi oběma zeměmi. „Zejména ve vlámské části země si každá vesnice váží svých turistických zajímavostí. Místní občané mají velký smysl pro kulturu a jsou tudíž kultivovanější než lidé ve stejných venkovských oblastech u nás.“

Javier si myslí, že je relativně snadnější získat podporu když už máte záměr, který chcete stáží realizovat. „V Belgii je větší možnost uplatnění (ať už jde o umění nebo byznys), protože je tam po vaší práci větší poptávka. Ve městech jako Antverpy nebo Brusel je multikulturní prostředí a lidé se respektují, ať už jde o náboženství,

národnost, pohlaví či sexuální orientaci.“

Cítil se tam šťastný. „Pracoval jsem ve vysoké funkci na projektu od jeho počátku, což pro mě znamenalo velkou odpovědnost, ale zároveň obrovskou zkušenost.“ Nebyl to ale jediný profesní úspěch v Belgii, který Javier měl. „Když jsem pak byl na volné noze, hodně jsem po Belgii cestoval (přisahám, že kvůli práci), a stalo se, že jsem získal práci u té samé organizace, u které jsem byl na stáží!“

„Což bylo úžasné“, říká Javier, „protože jsem od té doby začal v Belgii žít. A dokonce jsem se tu i zamiloval. Už je to půl roku, co bydlíme spolu, a ude to trvat věčně... Může být něco krásnějšího?“

Christian Ardelean jel do Německa, aby získal zkušenosti s německou technikou údržby. Proč by ale někdo z tak progresivní země jako je Švédsko měl jet do tak konzervativní země jako je Německo? „Chtěl jsem získat širší rozhled a dozvědět se více o oblasti Evropy. Také jsem byl zvědav, čím jsou si obě kultury podobné a čím se liší.“

Ačkoli nemohl popřít, že německá disciplína byla pro něj věc zcela nová, neviděl ji jako něco negativního. „Je zde přísnější disciplína a zdá se, že organizace je tady více hierarchická než ve Švédsku. Myslím si, že v situaci, kdy se něco učíte, to má vedle záporných také kladné stránky.“

„Naučil jsem se vidět podobnost i odlišnosti. Také jsem se naučil podnikatelsky myslet. Ukázali mi tu stroje a jejich provoz ve dvou továrnách.“ Christiana zajímaly zejména organizační a podnikatelské schopnosti Němců. „Němci jsou velice dobří v technice údržby strojů. Jedním z našich cílů bylo zlepšit si během našeho pobytu dovednosti v této oblasti. Také jsme si chtěli s německými spolupracovníky vyměnit informace o tom, jak věci fungují ve Švédsku a v Německu. Stáž byla organizována jako proces učení, nikoli jako pouze pracovní zkušenost.“ Tuto stránku pobytu považoval za velmi důležitou.

„Velice dobré bylo, že každý z našich stážistů měl svého supervizora.“

Christian se v Německu setkal i s méně přitažlivou stránkou tamnější kultury. „Druhý den po příjezdu se naše švédská skupinka vydala do města. Kamarádovi, který byl nemocný, jsme slíbili přinést nějakou polévku. Nikdo z nás neuměl dobře německy a prodavač u polévkového pultu zase moc neovládal angličtinu. Ale pomocí gestikulace jsme zjistili, že máme výběr mezi čočkovou a dršťkovou polévkou. Po kratším uvažování jsme se rozhodli

„Naučil jsem se vidět podobnost i odlišnosti. Také jsem se naučil podnikatelsky myslet.“

Christian Ardelean

pro čočkovou polévku. Nechtěli jsme, aby se kamarádovi přitížilo.“

Nicméně pobyt v Německu si Christian opravdu užil. „Výborně nás tam přijali. Ředitel továrny mi dal dokonce své soukromé telefonní číslo pro případ, že bych měl nějaké dotazy.“

Proč by někdo měl jet do ciziny na tak dlouhou dobu? „Protože je to prostě úžasné! Protože se každý den něco nového stane, a protože na vás na rozdíl od běžného každodenního života působí odlišná kultura a jiné společenské prostředí.“

Christian Ardelean
švédsko > německo

„Jsem přesvědčena o tom, že by každý měl mít možnost cestovat a okusit život v jiných kulturách a zemích. Pro mě to bylo otevření dveří a jedinečná příležitost, kterou bych jinak nikdy neměla.“

Sabrina Gill

Sabrina Gill velká británie>polsko

Sabrina Gill jela do Polska pracovat ve dvou projektech. „Týden jsem pracovala ve středověké vesnici, kde jsem pomáhala stavět autentická obydlí. Také jsem pracovala ve středisku pro péči o děti s mozkovou obrnou.“

Díky těmto stážím získala nové dovednosti. „Naučila jsem se senzorickou masáž dětí s mozkovou obrnou a také umím udělat středověké lůžko ze slámy a dřeva. Jsem nyní dochvilnější a lépe hospodařím s penězi.“

Sabrina byla ráda, že poznala kulturu jiné země. „Ač je v Polsku většina věcí jako u nás, působí země velmi staromódně a tradičně. Největší

rozdíl byl asi v jídle. Vyzkoušeli jsme spoustu nových jídel jako jsou pirohy, které jsem milovala. Jsou to něco jako knedlíky ve tvaru půlměsíce nebo čtverce, které jsou plněné zelím, sýrem, bramborovou kaší, cibulí, masem, vejci natvrdo či kombinací těchto surovin nebo ovocem. Obvykle se smaží, nebo vaří dokud nevyplavou, a polévají máslem či olejem.“ Sabrina zaznamenala ještě další odlišnosti. „Také mají tramvaje, které u nás nejsou.“

S místními lidmi měla dobré kontakty. „Lidé byli velmi přátelští a snažili se pro nás dělat nemožné, ne jako lidé u nás. Měla jsem pravda problémy s komunikací, protože jen málo lidí umělo anglicky.“

Občas byly veselé situace. „Jedna komická příhoda se stala hned po příjezdu, kdy jsme měli úvodní jazykový kurs. Někdo z naší skupiny se asistentky zeptal, jak se polsky řekne Coca Cola. Nikdy nezapomenu na výraz v jejím obličeji! Samozřejmě je toto slovo na celém světě stejné!“

Sabrina by doporučila každému využít příležitost jako měla ona. „Jsem přesvědčena o tom, že by každý měl mít možnost cestovat a okusit život v jiných kulturách a zemích. Pro mě to bylo otevření dveří a jedinečná příležitost, kterou bych jinak nikdy neměla. Je pravda co se říká: cestování rozšiřuje myšlení. U mě to určitě tak bylo.“

Karel Lemmens belgie>francie

„Provázel jsem holandské a anglické turisty po prestižním závodě Champagne v Eperney. Také jsem pomáhal při recepcích a doprovázel VIP návštěvy. Práce se mi tak líbila, že těch osm měsíců uplynulo jako voda.“

„Jeden z mých učitelů mi doporučil jet na trénink do zahraničí. Jelikož jsem ale měl problém s finančním zajištěním, obrátil jsem na agenturu Leonardo da Vinci. Díky její finanční podpoře se mi otevřela jedinečná příležitost, kterou jsem samozřejmě využil. Nikdy jsem svého rozhodnutí nelitoval.“

Rodina podpořila Karlovo rozhodnutí, i když se jim stýskalo, hlavně matce a babičce. Nakonec byli všichni

šťastní, že šance využil. Mnohokrát jej na stáži navštívili, takže se mu domov nechyběl.

„Celý život jsem žil ve městě. Je tam tolik lidí, že se vzájemně nemohou znát. Výsledkem jsou často velmi rychlé a povrchní kontakty a hlubší vztahy se vytvářejí těžko. Když žijete v malé komunitě jako já ve Francii, je to snazší. Opravdu každého dobře poznáte!“

„Jsem více asertivní než dříve a mám větší sebedůvěru. Během pobytu se mi zlepšila angličtina i francouzština. Ale nejdůležitější bylo, že jsem se naučil samostatnosti. Bydlel jsem sám, takže jsem si musel vařit, zařídit si dopravu a platit si ubytování z peněz, které jsem dostával za průvodcovství. Ve

firmě se ke mně chovali hezky. Byli rádi, že mají k dispozici člověka, který mluví holandsky. Asi polovina návštěvníků byli Vlámové, takže holandština tam byla velice potřebná.

Do Belgie jsem se vracel rád. Ale teď, když už jsem nějakou dobu doma, chci zase jet do Francie, tentokrát už natrvalo. Mým cílem je více odpovědná práce v nějakém jiném závodě Champagne.“

Andreia Alves

portugalsko > velká británie

„V průběhu studia jsem se dozvěděla o možnosti jet na stáž a zlepšit si tak praktické dovednosti. Vždycky jsem si přála jet do zahraničí, poznat jinou kulturu, jiné lidi a jiné zvyky, a tak jsem si řekla, že mám nyní příležitost toto přání uskutečnit. Jako studentka oboru sociální práce jsem byla velmi zvědavá na praktickou stránku profese sociálního pracovníka. Hodně lidí mi říkalo, že bych mohla získat bohaté zkušenosti v Londýně a tak jsem se rozhodla pro Anglii.“

„Stáž jsem absolvovala v Irish Centre Housing (ICH), což byla ženská ubytovna pro bezdomovce se 133 postelemi pro ženy ve věku 16-25 let. Dívky byly z různých národnostních menšin. Cílem střediska bylo poskytnout děvčatům podporu pro sociální a profesní integraci prostřednictvím různých aktivit.“

„Účastnila jsem se realizace integračních opatření pod supervizí Clare O'Shea ve funkci její asistentky. Pomáhala jsem organizovat různé aktivity jako tanec, divadlo, ranní posezení u kávy, kick-box, fotbal a jóga. Pomáhala jsem při akcích rozvíjejících sebedůvěru, asertivitu, interpersonální dovednosti, dodržování času apod. Mým úkolem bylo také hledat a kontaktovat sponzory, kteří by středisko podporovali.“

„I když se základní kultura příliš neliší, jsou v Anglii odlišnosti v jazyce, počasí (Londýn je daleko chladnější a temnější), v jídle a řízení vlevo. Je tam také velká kulturní pestrost - v Londýně najdete lidi z celého světa.“

„Neuměla jsem vůbec vařit, ale přivezly jsme si s kolegyní nádobí a jiné kuchyňské potřeby s tím, že se vařit naučíme. Daly jsme vše do skříně, ale pár dní nato jsme byly vykradeny a veškeré kuchyňské náčiní zmizelo.“

„Tato stáž pro mě byla zkušeností, která mi změnila život, neboť jsem měla možnost poznat zcela odlišnou lidskou realitu a tím i růst jako osobnost. Ve škole jsem se učila teorii sociální práce, ale být v kontaktu se skutečnými lidmi, kteří mají vážné integrační problémy, je něco docela jiného. Tato zkušenost mi velice pomohla v mém současném zaměstnání.“

„Velice doporučuji studentům, kteří se rozhodli pro obor sociální práce a chtějí rozvinout své praktické dovednosti, aby šli na stáž jako byla ta moje. A jestli k ní přistoupí s otevřeným srdcem, věřím, že to pro ně bude životní cesta, která povede k rozšíření jejich osobnosti a k poznání nových životních hodnot.“

